

[Gamre.]

denne sammensætning helt dækker de ønsker, jeg fremførte ved første behandling, fordi den mangler en repræsentation for de meget væsentlige erhvervs- og forbrugereinteresser, som LO og Forbrugerrådet repræsenterer, men jeg skal gentage min beklagelse af, at vi ikke har kunnet nå til enighed i udvalget om i det mindste at lade fiskerionganisationerne og LO repræsentere.

Der er i udvalget — med undtagelse af hr. Lennart Larson — opnået enighed med ministeren om 2 ændringsforslag, nemlig til § 76, anført under nr. 59 i betænkningen, om en sproglig forbedring og klargøring af paragraffen og tilsvarende for § 83, anført under nr. 64 i betænkningen.

Derudover er det konservative folkeparti og socialdemokratiet enige om en række ændringsforslag af redaktionel karakter, hovedsagelig affødt af beslutningen om oprettelse af et hovedstadsråd.

SF har stillet en lang række ændringsforslag, som tilsigter en radikaliserings af loven, for nogles vedkommende en så stærk radikaliserings, at en del af landets erhvervsliv omgående måtte stoppe, og at der måtte slås en prop i en hel del af landets husholdningers kloakudløb, hvis de pågældende paragraffer ellers skal tages efter ordlyden. Jeg må på mit partis vegne anbefale at stemme imod disse ændringsforslag.

Sluttelig vil jeg gerne stærkt beklage, at det ikke har været muligt at nå til et femparti-forlig om denne vigtige lov. Jeg finder, at der fra mit partis og fra ministerens side er udvist en meget udstrakt forhandlingsvilje, og mange synspunkter er bøjet mod hinanden. Både venstre, det radikale venstre og SF har på en række punkter fået deres synspunkter tilgodeset og på væsentlige områder fået tilsagn fra ministeren om imødekommelse af deres ønsker.

Jeg henstiller meget indstændigt til disse tre partier igen at overveje deres stilling og stemme for dette lovforslag. Samtidig takker jeg det konservative folkeparti for dets tilslutning til lovforslaget i den form, det nu vil få.

Det er en god lov, en af de stærkeste miljølove i verden. Den kan ikke holde evigt, det er der ingen love der kan, men da der i udvalget er opnået enighed om, at loven skal revideres allerede i 1977-78, vil der

være alle muligheder for at føre den à jour, hvis udviklingen skulle løbe for hurtigt.

Jeg skal anbefale at stemme for de af ministeren og af udvalget med undtagelse af hr. Lennart Larson stillede ændringsforslag og imod de øvrige ændringsforslag.

Lembourn: Det lovforslag, vi behandler i folketinget i dag, er et af de største lovkomplekser i mange år. Vi står over for en miljømæssig udfordring af meget store dimensioner. Og selv om man ikke skal gå ud i hysteri og holde dommedagsprædikener, så må vi vide, at vi både på ressourceområdet og på forureningsområdet nærmer os i visse situationer en katastrofe. Vi kan risikere i løbet af forholdsvis få år at have opbrugt vores grundvand eller i hvert fald det meste af det, og at resten er forgiftet. Vi kan være den sidste generation, der spiser fisk. De store byer er i deres centre ved at udvikle sig til et umenneskeligt miljø, og vi er plaget af støj og røg og møg.

Det konservative folkeparti har i mange år ønsket en miljølov, men for os er anti-forureningsbekæmpelsen kun en begyndelse til en mere omfattende og bred miljøpolitik. Men det lovforslag, som socialdemokratiet og det konservative folkeparti nu er enige om at gennemføre, er en god begyndelse. Siden skal den følges op af en boligpolitik, en trafikpolitik, en lokaliseringspolitik og en kulturpolitik, som udbreder de tanker, der ligger bag denne lovgivning, til mange andre områder, og målsætningen er at skabe et mere humant miljø.

Der er nogle, der har undret sig over, at det konservative folkeparti kunne være med til en lovgivning, som rummer store bemyndigelser, og som jo givetvis vil koste ikke så lidt. Men det er en misforståelse af konservatismens tankegang. Den går ud på at bevare værdier, som er værd at bevare. Den forfatning, vi lever med, rummer en række garantier for de goder, som man dengang og nu anser for at være uundværlige: en beskyttelse af ytringsfrihed, trosfrihed og privat ejendomsret. Men vi lever i et andet samfund i dag, hvor goder, som man dengang anså for at være givne, ikke længere er givne. Man kunne derfor tale om, at det, vi nu trænger til, er en beskyttelse af en række livsgoderrettigheder: ren luft, stilhed, rekreative områder. Her er noget, vi vil bevare,